

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР ♦ № 59 ♦ Середа, 27 березня 1991 року ♦

Ціна 10 коп.

НОГИ ПОДОРОЖЧАЮТЬ?



НОГИ ГОДУЮТЬ
НЕ ЛИШЕ
ВОВКА,
А Я МИСЛИВЦЯ,
І — МИТЦЯ,
ЗДАЄТЬСЯ,
НЕДАРМА У ЦИХ
ДВОХ СЛІВ
ОДИН КОРІНЬ.
І В ТОГО,
І В ДРУГОГО
РОБОВНИЙ
ПЕРІОД РОКУ
ЗВЕТЬСЯ
СЕЗОНОМ.
ОБИДВА ХОДЯТЬ
ЗА СВОІМ
ВОВКОМ НА
ПАЛЬЧУКАХ,
І Є ДАВНЯ
МИСЛИВСЬКА
ПРИПОВІДКА:
«ЩОСЬ УБИВ?» —
«ТА ОСЬ, НОГИ
ВБИВ...»
ТЕ САМЕ МІГ БИ
СКАЗАТИ
Я АРТИСТ
ІНСТРУМЕНТИ
ПРОФЕСІОНАЛІВ
ДОРОЖЧАЮТЬ.
ЗНАЧИТЬ
НОГИ — ТЕЖЕ
ОЦІ БАЛЕТНА
«СПІДНИЧКА»
АБО ПАЧКА,
УВІЙТЕ СОБІ,
НИНІ КОШТУЄ
НЕ МЕНШЕ
ШЕСТИ ТИСЯЧ.
СЬОГОДНІ, МІЖ
ІНШИМ,
МІЖНАРОДНИЙ
ДЕНЬ ТЕАТРУ.
ОТЖЕ — ЗІ
СВЯТОМ...

(Закінчення на
на 9-й сторінці)

Фото
Миколай
КОЗЛОВСЬКОГО.

Шановні товариші!
Надзвичайно серйозний пе-
ріод переживає нині наше
суспільство. Соціально-полі-
тична нестабільність, кризові
явища в економіці зближують
до тієї межі, за якою — крах.
Важчею руйнівною силою
в цих умовах стає, на превели-
кий жаль, довготривалий страйк
шахтарів, який може поставити
останню крапку під наші спільні
зусилля по перебудові жи-
ття, наповненню реальних зміс-
том проголошеного суверені-
тету, під дозою сьогодення
і майбутнього України.

Повністю усвідомлюючи при-
чини, що призвели до цього
страйку, і поділяючи вимоги
шахтарів, Верховна Рада УСРР,
Уряд республіки роблять і ро-
блять все можливе в цих непер-
стих умовах. Верховна Рада

ЗВЕРНЕННЯ Голови Верховної Ради Української РСР Л. М. КРАВЧУКА до шахтарських колективів України

УРСР прийняла рішення про
переведення вугільної та ме-
талургічної промисловості у
підпорядкування республіки. За
цей короткий час Урядом Ук-
раїни вжито усіх можливих ві-
діпків з господарського
бюджету республіки майже 13
мільярдів карбованців на під-
вищення в 2,4 разе розрешу-
ючих цін на вугілля, а також
на розвиток шахт, шахтарсь-
ких міст і селищ.
Розуміючи, що ці заходи не
могли кардинальним чином

зміняти умови життя, праці,
побуту шахтарів, які складали-
ся десятиліттями, Верховна Ра-
да республіки доручила Уряду
переглянути систему оплати
праці передусім у базових га-
зулах, до яких відносяться і
вугільна промисловість. Вирі-
шується цілий ряд важливих
життєвих питань, зокрема, про
пенсії на забезпечення гірні-
ків. Продажують працівники
відповідні урядові комісії з
представниками шахтарських

колективів і профспілкових ко-
митетів.

Але всі мають чітко усвідом-
лювати, що кожен день про-
довження страйку шахтарів за-
веде нас у «білу» будь-які зусилля
по стабілізації економіки і по-
доланню кризових явищ. І як-
що організатори страйку не
поставили собі за мету розви-
яти неродне господарство
України і безповоротно відки-
нути всіх нас на десятиліття
назад, про що не хотілося б
думати, то вони мають зрозу-

міти ситуацію і зробити все
необхідне для негайного при-
пинення страйку.

Кожен день його продовжан-
ня — це нові, багатомільйонні
втрати самих вугледобувників.
Це — реальна загроза най-
ближчим часом згоріти в рес-
публіці енергетику і металур-
гічну промисловість, поставити
під удар навіть таку галузь, як
сільськогосподарська вироб-
ництво. Сьогодні не буде вуг-
ілля — завтра не буде хліба.
Сподіваючись, що шахтарі, їх
сім'ї з розумінням сприймуть
наші бачення і наполегливість, за-
кликаю трудові колективи всіх
вугільних регіонів відмовитися
від конфронтації, відновити ро-
боту і надсуджувати допущені
втрати.

26 березня 1991 року,
м. Київ.

ЗВЕРНЕННЯ до Президії Верховної Ради УРСР

ГОЛОС України

Голова Верховної Ради
України РСРГоловний редактор
Сергій
ПРАВДЕНКОРедактори:
Олександр БІЛИК
заступник головного
редактораАнатолій ГОРЛОВ
заступник головного
редактора
Олександр
СЕМЕЛЯНОВ —
член-кореспондент
АН УРСРВолодимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙЛеонід
САМОЙЛЕНКО
заступник головного
редактораБорис
СІДОРЕНКО
заступник головного
редактораАнатолій
СОЛОНСЬКИЙВіталій СУДАЯ
відповідальний
секретарЗасновник
Верховної Ради
України РСРАдреса редакції:
УРСР, 232467
Київ-47, вул. Мостовая, 4У редакцію
направляються
і на повернення
Дуки авторів
публікують у «Голосі
України» на записку
збігаються з точкою
зору редакції.
Індекс 40953.
Україн. 166 300.
Порядковий ціна
в руб. 19 руб. 86 коп.Газета виходить
разі на тиждень
У вівторок —
на 8 сторінок,
серед, четвер
п'ятниця та субота
на 16 сторінок

22 березня 1991 року уповноважений від шахтарів і страйкових колективів у гірничий шахт України були присутні на засіданні Верховної Ради УРСР.

Наші представники С. Бєсєга виступили на засіданні з коротким повідомленням про шахтарські проблеми.

Судачи, а реплік, які звучали з сесійного залу та окремих виступів представників більшовицької, частини парламентарів або не знає справжнього стану ситуації, або займає позицію, яку важко сприйняти як зацікавлену в справедливому рішенні шахтарських проблем.

Наші зустрічі з заступником Головної Ради Міністрів УРСР В. Глазуним переконали в його некомпетентності і нездатності розв'язати це складне питання, невдачі в член-кореспондент АН УРСР.

Ми шахтарі, добре усвідомлюємо, що залупоруючи вирішення всіх економічних проблем республіки, ми забули і шахтарської, з однієї обох явищ реальної суверенітету України.

Першим і невідкладним кроком на цьому шляху є переклад всіх промислових підприємств союзна підпорядкування на теренах України.

Вимоги шахтарів багаті а чому повторюють позицію Верховної Ради республіки та її Президії.

— Ми прекрасно розуміємо, для здобуття реального суверенітету всі промислові підприємства, розташовані в Україні, мають стати власністю народу республіки. Таку позицію було відомо, а при підписанні Союзнаго договору. Ясно й те, що наша майбутня Конституція базуватиметься на принципах «Делегації» про територіальний суверенітет України, — сказав на засіданні Президії Голова Верховної Ради Української РСР — Л. Кравчук, укладаючи наперед ще жарення шахтарів.

Але разом з тим, визначалося, на можна відокремити підприємств суверенітет республіки, по суті, аменти його шляхом страйки. Бо якщо страйки тривають, це тільки дикі і чергові зосили утилізації, то треба було зважати на пункти закону про порядок вирішення колективних трудових спорів.

у власність народу України, що стало б економічним гарантом її самостійності.

Політику гарантію суверенітету може дати лише Конституція демократичної України на принципах Декларції про державний суверенітет України.

Шахтарі розуміють, що виконання цих вимог потребує копіткої роботи та рішучих дій з боку Верховної Ради та Уряду УРСР.

Для нас важливою ознакою гарантії українського нерівності щодо його готовності реалізувати ці заходи й виконати термін їх виконання.

Особливо прикрим є для нас те, що в офіційній (компартиї) пресі і засобах масової інформації робляться спроби дезінформації населення України про дійсний характер вимог страйкових шахтарів. Наймасовіше перетворюється суть економічних вимог, щоб перенести людей у тому, що шахтарі «танцюють рідко на собі». В них самі протиставляють нас іншим групам населення.

Насправді наші вимоги про підняття зарплати плати виконання підприємств ігнорують союзним урядом десятого пункту ним же прийнятої постанови

номер 608 а вимог шахтарської угоди 1989 року.

Послаблюючи на складну економічну ситуацію в республіці і неможливість віднайти кошти для підняття зарплати шахтарів, які знаходяться нас до «союсти» й розуміння надзвичайної ситуації, представники уряду і особливо Його треба усвідомити й об'єктивно з'ясувати, що Україна здатна забезпечити необхідний життєвий рівень для всіх верств населення, або якщо вона знаходиться в стані повної кризи й затронув голоду. П'єршанство зобов'язань ліквідувати різницю привільнення окремих груп населення й перейти до режиму «заступивання пошуку» для всіх без винятку, а не тільки для простих людей і особливо тих, хто тяжко працює.

Шахтарі Червоноградом одним з пунктів вимог страйкових висувають звільнення з-під арешту їхнього земляка, в минулому багаторічного політа «зна» Степана Хмару та інших, заарештованих у цій «справі» усадомлюючи, що так звана «справа Хмарин» — новий політичний процес, спрямований проти демократичних перетворень на Україні.

Позитивне розв'язання цієї вимоги не потребує матері-

альних витрат, а тільки дає змогу шахтарям поліпшити в наступну можливість керівництву України вирішити й інші нагальні проблеми.

Ми звертаємося до Президії Верховної Ради УРСР і пропонуємо перейти від знавчування на адресу шахтарів у «розвалі» економіки України до дійсного й усебічного розгляду проблем.

З цєю метою ми намагаємося створити компетентну комісію з представників різних депутатських груп Верховної Ради УРСР, уряду та спеціалістів для всебічного аналізу ситуації в виходу з кризи не тільки у вугіллі, а й у суміжних галузях підпорядкування республіки.

Ми звертаємося до Президії Верховної Ради УРСР з вимогою негайно приступити до вирішення шахтарської питання й рішучістю ці дії як доказ справді суверенітету політики українського парламенту та уряду республіки. Від імені й за порушення страйковий комітет утилізації в м. Червонограді, представників страйкового комітету м. Донецька.

В ВІСВІСЛІСІ
О ІГОРИЙО
Д СІМІОНОВ
Л. ВАСИЛЬЄВ
С. ФОМІН

НЕ ДОПУСТИТИ РОЗВАЛУ ЕКОНОМІКИ

Наш коментар

Підкреслимо це особливо. Україна зникла можливість аналізувати достоянню вугільнобурні галузі — 13 міліард карбованців. Це було налетко. Більше поки що немає. Але наші вимоги, наслідки якого ми хотіли поставити під удар економіку республіки. Отже, підсумок: шахтарям треба мати один орган, який представлятиме їхні інтереси і постійно працюватиме з комісією Верховної Ради а питань базових галузей, народним депутатам від шахтарських регіонів, та Радою Міністрів республіки. Президія Верховної Ради до такої співпраці готова.

А сьогодні треба припинити страйки. Ми несе, коли можна було квати на центр. Ми неможе ставати «бджинами господарства в власному домі. Суверенітет республіки, її майбутнє залежить від кожного з нас. Лідер опозиції в парламенті академік І. ЮХОВСЬКИЙ вважає так.

Шахтарські проблеми — складні. Але, підсумовуючи, ми не висуваємо будь-яких питань, коли йде робота, а не тримає страйк, наслідки якого ми хотіли поставити під удар економіку республіки. Отже, підсумок: шахтарям треба мати один орган, який представлятиме їхні інтереси і постійно працюватиме з комісією Верховної Ради а питань базових галузей, народним депутатам від шахтарських регіонів, та Радою Міністрів республіки. Президія Верховної Ради до такої співпраці готова.

А сьогодні треба припинити страйки. Ми несе, коли можна було квати на центр. Ми неможе ставати «бджинами господарства в власному домі. Суверенітет республіки, її майбутнє залежить від кожного з нас.

Лідер опозиції в парламенті академік І. ЮХОВСЬКИЙ вважає так.

— Страйки, звичайно, приносять утрату до проблем. Але договір між шахтарями і урядом має бути не лише з досягненням їхніх вимог, він має бути достоянним, тобто невідчужим, а саме, зобов'язання обох сторін уряд зобов'язався забезпечити припинення у цей складний час промисловий мінімум.

— Уряд готовий працювати над вирішенням цієї проблеми. Я маю в цьому провину, раз у в. П. Фокіна, — продовжує о. Герасименко, — але й шахтери повинні не лише виконати свої, але і справедливі ці вимоги, але й гарантувати республіці певний рівень надобудування вугілля. Достоянний договір має виконувати й відповідальність кожної сторони за його порушення. Думаю, то буде щось. Ровал економіки України в умовах суверенітету республіки не потрібен. Потрібно грати в чітким виконанні й виконанням власних обов'язків. Іншими словами не відбудуть суверенітету України.

ОМАНЛИВА ПСИХОЛОГІЯ

Продиктовано у номер

Дніпропетровський обласний суд як стало відомо, за ініціативи адміністрації виробничого об'єднання «Павлоградвугілля» визнає страйк шахтарів Західного Донбасу незаконним оскаржує вимоги висунути гірниками влітку 1989 року виконали або виконуються. А якщо з'являться нові претензії, то треба було зважати на пункти закону про порядок вирішення колективних трудових спорів.

Вирок сприйнятий неоднозначно. Відбулись мітинги й збори на шахтах. Лідер страйкового шахти імені Героїв космосу М. Белограй оскаржує постанову. Деякі шахти досі не відновили роботу. Дастись взнаки не стільки рішення суду, з яким можна сперечатися, скільки запаланим полем в басейні. Загорілася конфронтація між адміністрацією та об'єднанням шахтарів.

У страйкарів, схоже, бере гору сила психології оскаржує виробничу програму безрезультатно, що впритул, то й спливає у вибір нема чого. Неважко збагнути, чим це обумовлено для економічного благополуччя України.

Микола НЕЧИПОРУК.

Дніпропетровська область.

Обговорення продовжено

Враховуючи побажання окремих громадських організацій Комісії Верховної Ради УРСР у питанні екології та національного природоохоронного проєкту Закону Української РСР про охорону національного природного середовища до 5 квітня 1991 року.

ПРО СТАТУС І СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ГРОМАДЯН, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

**Розділ II.
Статус осіб, які
постраждали
внаслідок
Чорнобильської
катастрофи**

3) особи, які постійно проживають або працюють у зонах безумовного (обов'язкового) і гарантованого добровільного відселення;

частково працевдатність внаслідок Чорнобильської катастрофи, хворі на променеву хворобу, а також особи, захворювання яких пов'язані з наслідками Чорнобильської катастрофи — категорія І;

(Продовження
на 4-й, 5-й стор.)

(Продолжена.

7) право
продуктами

ЗАХИСТ ГРОМАДЯН, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОГО



Захист дітей, потерпілих від Чорнобильської катастрофи

PODAC YR

1) повне державне забезпечення дітей до досягнення

PODAC YR

ПОМОЧЬ УКРАЇНА



Земля людей



[Закінчення. Початок на 1-й сторінці]

ВТІМ, а ще Талант.
Що я нехати, йому сьогодні належало, —
а ноги йому легко! — зате він не дивавсь-
аується. Інші рчі, що він може бути нікому не
потрібні. Але, якщо вже потрібні, то це — на-
дого.

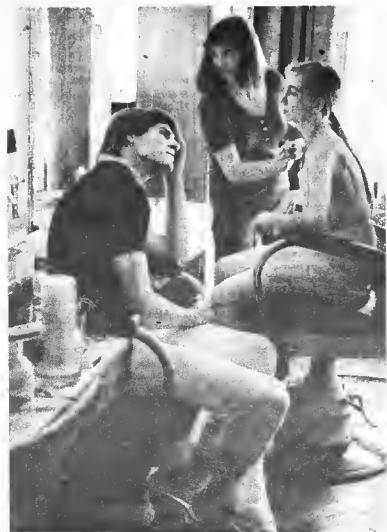
Був колись актор, якого любив увесь Петербург, — Костянтин Варламов, чи просто — для Кости. Під німець життя він геть утратив пам'ять і мав хворі ноги. Здається, для актора це — німець. Ні! Діда Кости просто сиділо собі на сцені, на спеціальному стільчику, і читав роль з аркуша. Його — обожнювали, а тому все це на мало аніміційного значення для публіки. Коли аркушин невронном падав на підлогу (актор сам устатки чи негнущися на ніг) — публіка терпляче чекала, поки хтось подасть йому аркуша і вистава зможе продовжуватись.

...Мистецтво — теж дорожче.
Але його того варт.

Віталій ЖЕЖЕРА

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Рубрику веде Микола
Федорович КОЗЛОВСЬКИЙ



Закон,

Ми продовжуємо друкувати інтер'єр народного депутата
СРСР, голови Комітету державної безпеки УРСР М. Галузи.

**ВИЗНАЧАЛЬНЕ
ЗАВДАННЯ
ПРАВО-
ОХОРОНИНИХ
ОРГАНІВ —
ЗАХИСТИТИ
ОСОБИСТІСТЬ
ВІД ЗЛОЧИННИХ
ПОСЯГАНЬ
І НАЛЕЖНИМ
ЧИННОМ
ЗАБЕЗПЕЧИТИ
ОХОРОНУ
ПОЛІТИЧНИХ,
ЕКОНОМІЧНИХ
ІНТЕРЕСІВ
ДЕРЖАВИ.**

— Останнім часом у боротьбі з правопорушеннями злочинності помітна роль ішавити Комітету держбезпеки. Чи можна сказати, що цього привиду?

— На другому З'їзді народних депутатів СРСР уагу радянських людей було звернуто до збройних і соціальних причин зростання злочинності в країні. Наші вимоги до ішавити за надання органам державної безпеки повноважень у боротьбі з організованою злочинністю. А саме рівень злочинності, наприклад, у минулому році в нашій республіці перевищив позначки за останні десять років.

Визначальною задачею правоохоронних органів — захистити особистість від злочинних посягань і належним чином забезпечити охорону політичних, економічних і інтересів держави.

Свою участь у цій роботі викликає ми, вивчаючи розширення масштабу злочинності, стабілізацію соціально-політичної і економічної ситуації в республіці, мільйонні спроби викриття глибоко занепокоєних злочинних угруповань, які відомі до терористичних, збройних та інших насильницьких форм, зв'язаних з тілесною економікою, нурмуваннями елементами, а також злочинним угрупованням за кордоном.

— Отже, сьогодні КДБ має знамення у боротьбі з організованою злочинністю. Мити й ви назвати конкретні результати діяльності органів держбезпеки в цьому напрямі?

— Про нашу роботу ми регулярно інформуємо громадськість. Та якщо називати деякі цифри, то можна сказати, що минулого року разом з органами мільйоні і пропартури чистоти брали участь в обсягах понад 130 успішно несомених утворювань контрабандистів, великих розгартаній державної власності, зухвалі вимагати і ретейтери.

Наприклад, недавно працівники УНДБ та УВС Львівської області винити злочинна група, учасники якої зчинили пограбування, вимагання грошей і шовств. Причому діяли з цих злочинів мали мільйоні в злочинних суспільстві польщі, нерідко потерпілими ставали іноземні громадяни, які відігравали нашу республіку. Злочини були добре організовані, забезпечені технічно, мали в своєму розпорядженні засоби роздвоєння, невелику і колону зброю.

Здійняючи керіну роль у кримінологічному середовищі Львова, вони «контролювали» злочинні дії інших угруповань валютників, вмагачів, алодів. Маючи «своїх людей» у правоохоронних органах, злочинні дії не утворювали, нерідко і тривали час безкарно. Всюго до карної відповідальності було притягнуто більше 30 осіб. Державі повернуто чимало і грошей на суму близько двох мільйонів карбованців.

Ще про одну небезпак тенденцію. В нашій діяльності дедалі більшого поширення набуває так званий «чиновницький рекет». Тут лю

помітив наростання загроз за бою організаційних злочинних формувань основам конституційної влади, а також державних інтересів — прямих обов'язок органів держбезпеки.

— Що можна сказати про негатишні впливи організованої злочинності на економічну ситуацію в республіці?

— Успадкоєно постачання населення продуктами, порушено господарські зв'язи,

організується дотримати зобов'язання, зникнуть обсяги виробництва, багато підприємств і навіть галузі на межі зупинки через весту устаткування, заласки частин, сировини, а тому якості, яка закуповується на чорному, водночас через зловживання у сферах будівельно-монтажних роїт не вводиться в дію закупівель за кордоном дороге устаткування, наприклад для підприємств легкої, харчової і обробної промисловості.

Багато мелодій в сфері

печення, також а проблеми?

— Рік у рік зростають масштаби контрабандних операцій, незалежно від рівня на ціностей і товарів за кордон, зрощення контрабандистів з ділками тіньової економіки. Незалежно від рівня гроші перетворюються ними на валюту, золото, діаманти, історичні і культурні цінності, які нелегально шлюхом переправляються за кордон. Алятино наладжувються зв'язки із зарубіжними нитрамибандистами. Особливо напружена обстановка силалася на прикордонних

танним збереження вантажів, направлених малами гуманітарної допомоги.

— Дефіцит промислових товарів і продуктів сирняа злочинним у торгівлі. Яких заходів вживають органи КДБ?

— Як тимчасовий замід ми розкладаємо сприяння господарським органам і органам управління і контролю на виробництво, зберігання, розподіл і реалізацію основних видів продукції, промислових товарів. При цьому є численні фанти виявлених крадіжок і спекуляцій з участю посадових осіб.

З чим проблемним нам доводиться зустрітись сьогодні?

— Снажу відпорог, незалежних на зниклих законів і шлюму на історичній боротьбі з організованою злочинністю,

**МАЮЧИ «СВОІХ
ЛЮДЕЙ»
У ПРАВО-
ОХОРОНИНИХ
ОРГАНАХ,
ЗЛОЧИННИХ
ДІЯЛИ НАХАБИ,
ЖОРСТОКО
І ТРІВАЛИЙ ЧАС
БЕЗКАРНО.**

**МИ МАЄМО
ДАНИ, ЩО
ЗВ'ЯЗАНИ
ІЗ СПЕЦ-
СЛУЖБАМИ І
МІЖ-
НАРОДНИМИ
ЗЛОЧИННИМИ
ФОРМУВАННЯМИ
ВІННІМИ
ІННОЗЕМІ
НАМАГАЮТЬСЯ
ВВІЙТИ
У СФЕРУ
ДІЯЛЬНОСТІ
СПІЛЬНИХ
ПІДПРИЄМСТВ
І КООПЕРАТИВ-
ВІВ,
ВИКОРИСТАТИ
ІХНІ
МОЖЛИВОСТІ
ДЛЯ ЗВЕРНЕННЯ
РОЗВИДКАЛЬ-
НОЇ ІНФОРМАЦІЇ.**

зв'язиш економічними зв'язи. Навіть західні спеціалісти зазначають, що широкий вихід на зовнішній ринок багатьох радянських підприємств, сильних фірм і кооперативів без належного правового, економічного і кадрового забезпечення «аводина» Європу диктатиме зв'язиш економічними зв'язиш. З цієї причини аналітичність угоди укладається без знання особливостей міжотури на міжнародному ринку.

Діяти тіньової економіки, використовуючи ядосюваність злочинності, алятино залучати посадових осіб до злочинних махінацій щодо укладання зовнішньоторговельних угод, до незаконного вивезення за кордон стратегічної сировини і особливо цінних матеріалів. Тільки в 1990 році в результаті викриття таких «операцій» державі повернуто сировини і матеріалів на суму понад 10 мільйонів карбованців.

Гі в цій проблемі й іший не менш важливий бік. Ми маємо дані, що зв'язки із спеціальними і міжнародними злочинними формуваннями окремі іноземці намагалися ввійти в сферу діяльності спільних підприємств і кооперативів, підкорити своєму шпильові ділову активність посадових осіб і спеціальних підприємств на основі матеріальної залежності і комерційної вигоди, втягнати у протиправну діяльність і акторатів на основі матеріальної залежності і комерційної вигоди, втягнати у протиправну діяльність і акторатів на основі матеріальної залежності і комерційної вигоди, втягнати у протиправну діяльність і акторатів на основі матеріальної залежності і комерційної вигоди.

— Нині велика кількість людей може вільніше пересуватися за межі республіки. Це особливо стосується нити західних підприємств. Тут

міжнародних груп вилучено і овернуто державні товари на суму 15 мільйонів карбованців.

Лише в січні-лютому цього року УНДБ по Закарпатській області порушено дев'ять кримінальних справ, за яких за контрабанди притягнуто до відповідальності 9 італійських громадян, які незаконно з метою збагачення доставляли в нашу республіку на суму більше трьох мільйонів карбованців.

— Тіньова економіка і організація злочинності. Чи можна говорити про їх притягати ді факти економічності саботажу?

— Тіньова економіка з допомогою організованої злочинності посилює свій дестабілізуючий вплив на політичну і соціально-економічну ситуацію. Часто замість закупівлі передових технологій, розширення виробництва товарів яроїматки і контрабанди антисти від суи державних інтересів до задоволення тимчасових і в і корисних цілей.

— Як можна сказати, що продажі натуральних і нееквівалентних товарів. У січні ц. р. із КНБ на адресу одного із керівників підприємств «за бартером» був відправлений нагон, у якому — 700 руб з натуральною купівельною ціною близько мільйона карбованців. До цього часу вагон до адресата не прибув. До розшуку закупівель була піднята співробітниця КДБ. Встановлено, що вже на початку січня вагон заволохав в Чинісній області України на території злочинців.

Ось чому ми беремо під контроль великі контракти з імпорту продукції, товарів народного споживання, особливо увагу приділяємо

лоши шп історичні зміни на нашу користь не сталося.

Викликають занепокоєння такі моменти, як зрощення збройних злочинних елементів. У республіці лише минулого року в ході операційно-розшукових заходів виявлено злочинних органів — вилучено більше 2,5 тис. становів нарізної вогнепальної зброї, більше 200 кілограмів вибухівки.

На контрольнопропускних пунктах в'їзду в республіку за кордону було конфісковано більше 200 становів вогнепальної і газової зброї, більше п'яти тисяч цінних безприспів.

На території республіки у розшуку близько трьох тисяч олицяч викраденої зброї. Безсмерно, перед усіма правоохоронних органів стоїть завдання (воки поставлені перед працівниками КДБ) зробити все, щоб зброю, алятино занепокоєні злочинними елементами.

Виходячи із складної кримінологічної ситуації на Україні, с, на міжотури, об'єднати, не чинячи ніршення проблем на союному рівні, прийняти пакет новозаконів норм, які вольот створити правову основу для посилення протидії організованій злочинності, підняти ефективність роботи правоохоронної системи.

Правозахисти і притивни висловлюють пропозицію про внесення в кримінальний кодекс новонадосто республіки статті, яка формулює поняття, ознаки організованої злочинності і зазначає, що злочинні організатори, керівники та інших осіб за участь у злочинах. Слід створити в республіці спеціальний контрольноп-реалізацій орган для участі в розслідуванні великих господарських справ, проведення відслідкувань експертиз.

Ураховуючи підйому суспільну небезпаку організованої злочинності, потрібно одотрої протиротії рішення про визнання судовими доказами матеріалів, одержаних під час оперативних дій, здійснених органами контролю-реалізації (на і.), а також введення, як це існує у зарубіжних країнах, інституції (непритягнення до кримінальної відповідальності) свідків і числа неактивних учасників злочинних груп, які сприяли у викритті протиправних дія беззлочинних формувань.

Вла роздуму
Лавітало ІГОРІВ.

**Федеріко Гарсія
ЛОРКА.**

рію з ром
ся Гончар
далі, в Ю
Устимівни
на кварт
ровську,
вимагати
ник міськ
з двома
у грубий
партквітс
цьому... І
спішали!
пограпили
герострат
жінка не
ру.

«ГЕЙ, ВИХОДЬ АБО ПЕ УКРАЇНСЬ



рятувати
в Храм
витає до
можна і
Але за

незагойн

С

— Е

оскорб
— ?
— Д
атра.
— Н
Дозвол
— Т
по русс
театре.
— У
я від а
петиція
атру, я

я
а-
ні
к-
о-
о-
о-

мнстец
вою то
ду, яки
це укр
україні
чогось
— Д

...ений, прихова-
...разом очей ніби
...за проїдений
...смуток — при-
...ясно прочиту-
...ліччі. Може, то
...айна гра, прина-
...мент? О, якби

...змовчат, не
...що не десь
...так давно діялося
...мיתця, по-
...ральне вбвство
...ріа, святих порн-
...хатромудро зава-
...еріві влітні не

раніше, в сиву давнину, київ-
ські князі Святополк і Рюрик
розбили-положили на Орлі
половецького хана Коб'яка.
Пізніше не раз заходили
на воєни акторів-шевченківці
до академіка Яворницького,
який проживав тут же, в Ка-
теринославі, аби порадитися
щодо козацьких звичаїв, чу-
мацького вбрання. Щоб не
сфальшивити на сцені! Щоб
не збрехати в душі. Ще з тих
пір Володимир Божко, хоча
й був хлопчиком-юнаком, по-
любив широкі театри, покохав
душею цей простір — твор-

ПРО КРИВДУ. Про велику
кривду національного мис-
тецтва у XX столітті, в цент-
ральній Україні, біля най-
ширшої течії Борисфена-Сла-
вучича. Про злочинну крив-
ду народної духовності — в
дубу брежнєвсько-сусловсь-
кої демагогії.

«Урра, урр-ра, урра ДВІЧІ
ОРДЕНОНОСНІ ДНІПРО-
ПЕТРОВЦІНІ!» — ось такі
театралізовані видовища то-
ді були в моді, втілюючи
все людське, скромне, щире.
Парадність навально. нахаб-
но лізла в очі народній совіс-

рлю з романом «Собор» Оле-
ся Гончара). Але Гончар був
далі, в Києві, а от до Римми
Устимівни вивірвалася прямо
на квартиру в Дніпропетро-
вську. Вдерлася, почала
вимагати партвоток. Праців-
ник міському партії Уланов
з двома «супроводжувачами»
у грубій формі відібрали
партвоток, погрожуючи при-
цьому... Поспішали, дуже по-
спішали! І такі встигли —
попалили в історію з тавром
геростратів. Вбита моралью,
жінка невдовзі пішла з теат-
ру.

те! А де же інтернаціональ-
ное воспитание?

— Без істинного, справж-
нього, чистого національного
не може бути інтернаціональ-
ного. Все інше...

— Ну ладно, розберемося.
Идите... работайте. Мы раз-
беремся!

Повернувся Божко до рід-
них стін Храму. До однодум-
ців. До єдиновірців. До дру-
зів по творчості. А думка не
покидала: хто, з якою метою
обливає його працю брудом?
Майнула здогадка — чи не
ота група заробітчан-хал-

ли: «Пусть живет в веках
дважды орденосная Днепро-
петровщина! Уррр-ра-аа!!!»

Н ЕМАЄ орденів у
режисера В. Бож-
ка. Немає також
жодного звання.

Свого часу анулю-
вали ордер на довгождану
квартиру, та й всілякими ін-
шими засобами нівелювали
цю яскраву особистість. З
часом позбавили можливість
на всю могутню силу творити
на сцені театру імені Т. Г.
Шевченка, а саме — переве-
ли на посаду викладача Дні-

мітивний
спільність
лічного Ма-
лодарює
чималою
ворогів на
відроджен-
ціональної
ності, скл-
лення нові-
ської Р
ся на Вер-
це болить
святська
світська р
ке подири-
тяться ім'

Юрій КІБЕЦЬ

«ГЕЙ, ЖИТТЯ, ВИХОДЬ НА БІЙ!», АБО РЕКЛО І РАЙ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ



Сьогодні — М

...нічка» (мов-
...зові чи в Чер-
...а нам тут, у
...й чавуну» —
...«Нашадків за-
...Довженна.

...татити «Титарів-
...Кропивницького.
...чи «Савву Ча-
...Карпенка-Карого?
...режисерні «театро-
...ментальні хут-
...— мовляв, хто
...цю патріар-
...кому в енергетич-
...ний вік потріб-
...на? —
...налку, кроком
...атомних стайцій,
...міслення, кос-
...адалі від гарб і
...світлодітності?
...добри, та як же
...ної класик в
...у театрі? — до-
...запитував мо-
...сер Божко.

...раз не знаєте?
...колективне «по-
...більшництвом»
...голосованне за
...з репертуара
...Марина» — пьєсу
...ого по пьєме
...— чув у від-
...брократів з висо-

...спогоди... То ра-
...ади розквітних
...— гірких,
...у відному степу.
...Приорілі. Це са-
...старовинному ко-
...Котівці, по-
...омітні з селяни-
...Яворницький, бу-
...Грінченко, майд-
...Манжура. Відві-
...у Орлі і Коб-
...иши у спадок
...ів «На Орлі».
...духу митців
...всесвітньої смі-
...Лілі Реліна «За-
...в Парижі її на-
...ую академію
...сміху»). А ще

чості — широкої, вільної, як
степ козацький.

Дике Поле, Луг Великий...
Не такий і здичавілий був
він, степ. П'ять із дев'яти
Запорозьких Січей знаходи-
лись тут, на цій землі. Гу-
ста мережа шкіл, впроваджен-
них козаками — народних
ремесел, загальної грамоти,
церковної науки. Та й сама
Січ Запорозька — Академія
Народної Мужності.

— Люди добрі, навіщо ви
вилучаєте «Наймичку» І. Кар-
пенка-Карого з реперту-
ру? — щиро здивувався вже
не юнак, а муж досвідчений,
митець досланий Божко. —
НАВІЩО?

— Так надо, — пихато
відповів всесильний, всюдис-
ущий, всездержавний БЮРО-
КРАТ, — ищите современ-
ность. Углубляйтесь. Шахты
есть, скважины, рудники.
Домны, терриконы, полигоны.
Атомострой, метрострой, га-
зопроводы. Проводы в ар-
мию, проводники, полупро-
водники. Водники, подводни-
ки, международники...

— То хоча б «Назара Сто-
долу» Тараса Шевченка да-
вайте поставимо. Адже театр
найменовано іменем Кобза-
ря! Український у нас театр
чи не український? Чи я вже
нічого не розумію?

— Так точно, Вы ничего
не смыслите в репертуарной
политике. Где спрашивается,
равенство на правофланговых
соцсоревнованиях? Сколько
можно носить с этим Шев-
ченко? Проснитесь, посмотрите
те за око — XX век давно!
— Доброді, прошу вас,
благаю — відсидіть і всоте, —
залиште «Стодолу»!

— Хоті не сто раз просите,
с архангелом будемо боротися!
Будемо!

— То що, виходить, як
при Валуєві, — не лущать?
— Вот именно, не лущать!
...Дорогі читачі, це — не
уризок з водевілю. Це — гір-
ка пекуча правда. ПРАВДА

ті, набридливо нав'язувала
свої залізобетонні сценарії
замість народних п'єс; нищи-
лося все свіже, оригінальне,
творчо незалежне. Рік за
роком. Сезон за сезоном. Ни-
щівся національний театр. І
якщо якийсь актор запинав,
інший потрапляв до психіат-
ричкни, третій ішов від дру-
жини, котра клянула на ви-
годи та принади парадного
мистецтва — ось тоді відпо-
відні функціонери жваво ці-
кавилися українським теат-
ром! Ще б пак, було чим по-
жвитися, в яку цілину за-
зирнути, яку блоху за куліса-
ми впливати! Імітація «турбо-
ти» про колектив досягла
апогею в печальній історії з
режисером Риммою Устимів-
ною Степаненко.

Сталося так, що обміща-
неність і обмеженість тодіш-
ніх «окремих» службів-
моралістів, від кого залежа-
ла доля вистави, людини, ре-
жисерської мрії, позбавила
творчу особистість життя —
в прямому розумінні. Р. Сте-
паненко поставила комедію
М. Стельмаха «Кум королю».
Тодішній голова Дніпропет-
ровського обласного
Хвостенко, завітавши на
прем'єру, впізнав... власну
потилицю. Принаймні, так
йому здалося. Випадково чи
ні змалював сценарист добре
відому сільським трударям
потилицю Начальника, —
ніхто не розбирався. З ша-
леною швидкістю зануртисла
«борня» з беззахисною, інте-
лігентною жінкою: були ор-
ганізовані скарги голів кол-
госпів області на режисера
Степаненку — мовляв, виста-
ва ідейно шкідлива. Колесо
«розправ» набрало обер-
тів: кабінетні прокльони, публі-
чні прокляття, відлучення
від комуністичної віри. Ана-
фема, анафема! На «двічі
орденосний» Дніпропет-
ровський змігн прово-
дити п-пр-и-нципові збо-
ри (здагадай хоча б істо-

І П. Римму Устимівну, по-
ратувати не встигли. Тільки
в Храмі культури, в театрі,
витає досі П Душа. Кажуть,
можна іноді почути її Голос.
Але за однієї умови: якщо
той, хто слухає, жодної хви-
лини в житті не був чиновни-
ком. Ось так. Така бувальщи-
на.

Смерть талановитого режи-
сера глибоко пережив увесь
колектив. І хоча в той час
В. Божко не працював у те-
атрі, ІГОР Т. ШЕВЧЕНКА,
але з його душі явився при-
в'язаний рубець, а в пам'яті —
язегайна рана.

СПОГАДИ, спогади...
Ось уже В. Бож-
ко — головний ре-
жисер Першого
українського теат-
ру. Театру, де номісаром пра-
цював колись Олександр Дов-
женко, в якому плідно труди-
лися-утверджувалися Ана-
толь Петрицький і Павло Ти-
чина, де спалахнув талант
таких першорядних націо-
нальних митців, як Н. Ужвій,
А. Бучма, Г. Маринич,
І. Мар'яненко, Г. Борисо-
глібська; де сміливо експе-
риментував Лесь Курбас. І
раптом — викили до висо-
ких ІНСТАНЦІЙ.

— Ви що себе позволяєте
оскорбляти советских людей?
— ???

— Да, да! Работников те-
атра.

— Кого і чим я ображаю?
Дозвольте дізнатися.

— Тем, что запрещаете
по-русски разговаривать в
театре.

— Існує етника... Дійсно,
я від акторів вимагаю на ре-
петиціях і в приміщенні те-
атру, як у Храмі народного
мистецтва, спілкуватися мо-
вою того мистецького закла-
ду, який існує реально. Адже
це український театр чи не
український? Чи, може, я
чогось не розумію?
— Да! Опять не понимаю-

туриків, які не знають ні ро-
сійської по-справжньому, ні
рідної української, але при-
звичаїлися халтурити метода-
ми вульгарного соціологізму,
методами штучного «інтерна-
ціоналізму»? Хіба не з тієї
групи чулися голоси: «Он
игнорирует все русское, ин-
тернациональное. Ведь при
режиссере Кобринском мы
уже ставили спектакли на
русском языке».

Якось прийшов на репети-
цію раніше передбачуваного.
З тієї ж групи долинали:

— Всі українські театри
вже грають по-руськи, а цей
Божко не дає. Прямо націо-
наліст якийсь.

— Да, националист.

— Куркуль какой-то.

...І пішло-поїхало. З неви-
мовним болем і розчаруван-
ням дивився головний режи-
сер на окремих «інтернаціо-
налістках», вчорашніх чуда-
вих характерних українських
актрис, зіпсованих парадним
мистецтвом періоду застою,
стагнації. Якось, прийшовши
додому, записав до щоденни-
ка рядки Лесь Курбаса про
таких осіб: «Найгірша переш-
кода мистецтву в театрі —
це так званий готовий актор,
професіонал. Що це таке?
Це в більшості рутинна, на-
хабна, зарозуміла, сліпа, не
творча. Копія копії. Сосуд
трагедій. Перекривлене вухо,
що прислухається тривожно
й жадібно до оплесків, ма-
ленька душа — хвора на ре-
цензії».

Копія копії...

А як же Поле Дике? Луг

Великий? Совість Народна?

А хто ж будуватиме куль-
туру Придніпров'я, відроджу-
ватиме традиції корифеїв на-
ціонального театру, примно-
жуватиме духовне добро, за-
повідане Сірком і Кални-
шевським. Манжураю і Явор-
ницьким, Глобою і Грінчен-
ком?

Не повірте, але на місце-
вих демонстраціях вигукую-

пропетровського театраль-
ного училища. Але живуть його
кращі вистави: «Запорожець
за Дунаєм» Гулака-Арте-
мовського, «Сватання на
Гончарівці» Квітін-Оснот'я-
ненка, «Вечір українських
водевілів» та інші. Зокрема,
на гастролях ці його роботи
завжди користуються попу-
лярністю. Багатий досвід
Майстер передає юній зміні,
чому підтвердженням став
великий успіх поставленої
ним вистави-концерту «Моя
Україна», прем'єра якої не-
щодавно відбулася в актовому
залі театрального учили-
ща. Присутні були директори
театрів України, навіть неве-
лика делегація молоді з Фран-
ції. Квіти, сплески різномов-
ної говірки, слова вдячності
— ось орден Божка. Та
ще — окремі акторські до-
лі, тані, як доля Мнхайла
Чернявського.

Педагогічна діяльність,
співпраця в рідному колекти-
ві театру, товаришування з
письменниками, журналіста-
ми, художниками — такий
діапазон духовності невтомо-
ного Володимира Олександровича. Коли йдеться про
українську мову, культуру,
писемність, він — пристрас-
ний поборник відродження
нації, запальний воєміст.
Адже, незважаючи на добу
плюралізму та гласності, на
Дніпропетровщині неприпуст-
ливо повільно впроваджуєть-
ся Закон про мови в УРСР,
самотується певними колами
розширення сфери вживання
української мови. Наприклад,
іноді доходить до анекдотич-
ності — в колгоспах області
навіть корів називають пере-
важно... російськими імена-
ми. Ось такий він, «коров'я-
чий інтернаціоналізм», ус-
падокований місцевими фара-
онами і фараончиками від
найбільшого Фараонича, ти-
тулованого Маршала, Земля-
ка — Брежнєва Л. І. Де-де,
а на Дніпропетровщині при-

говорить
димира О.
не його сл
гах з кол
ся, ні, я
ний — ві
націоналі

Радую
справн, щ
Т. Г. Шев
ся «білі п
вороту за
спрямова
вилися ім
ша, Ісаак
мира Вин
раніше ре
тих, заті
Понад 70
українськ
«Оргія» з
інки, і от
петровці
прі — пре
постановч
Колекти
рейшов на
дарюванн
ректора т
кого вве
система —
в респуб
поставивс
до драмат
лонка, чи
бас» («Не
запланова
А як шир
Божка, к
й директ
затвердн
зу комеді
ної премі
на Володи
запорожц
тану» —
вона Чор
шовому о
кові. Дня
ра комеді
лава Бабі

Здавал
коштині
втілюват
ву часто
чини хма
на, мучат
відкладн

ЕНОЛОГІЧНІ НОВИНИ

ПОРУШЕННЯ Є,
ЗАКОНУ — НЕМАЄ

Пресе жше повідом-
лення про заснування у
Ліпидрозернській око-
лиці міліції. За два
з лішком місяці вона
зстигла зафіксувати на-
родна шістьста виявля-
ючись природоохоро-
нювачами. Як вияви-
лося, наведено чималі
гроші стянати, але
з'ясувалося, що гітків-
законодавства, норма-
тивних документів не ці-
лком у нас досі не ус-
симо. Снажимо, немає ме-
тодик обстеження на-
родна збитків, а зме-
збудуванням, розшир-
юється, а задоволь-
юється, а задоволь-
сідчим людстві оди-
значно об'єктивний ви-
судження. Як існують
норми гранично допус-
тимих збудувань вод-
на, повітря, шумового
забруднення, а також
що немає. Слово —
за депутатом.

ГІРНИЧА АКАДЕМІЯ
НАУК

Зв ініціативною науково-дослідницькою та експертною діяльністю інститутів, еміс та Кривого Рогу тут відбувся з'їзд гірників республіки, на якому створено Академію гірничих наук УРСР. Давно мазірля необхідність предметно і послідовно займатися новими технологіями внаслідок корисних копалин, розробкою нової техніки для квертінів та рудничних елеваторів, захистом навколишнього середовища в районах видобутку. Для цього і створено Академію.

Микола
НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспон-
дент «Голосу Ук-
раїни».

Оце тані!_____

**А У НАС—
ПРОТИГАЗ**

[illegible]

ГЕОРГІЙ ВОРОТНЮК,
власний норвеспон-
дент «Голосу Украї-
ни». .
Одеса.

Гуманітарна допомога

НОРДЕН ВІННИЦ

Місто Норден (ФРН) віділяють студенти Вінінського педагогічного інституту, учасники художньої самодіяльності. Майстерні виступи у робітничих колективах, місця масового відпочинку привернули до них увагу. Майбутні вчителі жили в сім'ях. Ця довірливість проклала надійні містки дружби. Тож невдовзі й норденці завітали до Вінінки, де ознайомилися з історичними та культурними пам'ятками, провели спільні вечори відпочинку.

Побачення, що означає чорнольотський трагізм, в вінінців повернулося до нових друзів з гуманистичною допомогою.

І от якось приїхали в грома-
ду військовики різноміст-
них подпунктів медикамен-
тів, одягу, солодощів для ма-
ляток тощо. Ініціатор пода-
нок, як і допоміжні, — спортив-
ні молодіжна організація на-
чолі з Бривом Телес. В акці-
ю милосердя взяли також
активну участь подрукція
Зігмунта Штірлер, директор
цукрового заводу, директор
Глівніцких, керівник турком-
плексу, пенсіонер Гютер
Штірлер і Хільба Клаус, влас-
ники підприємства. Майже
всі вони у нашому місті впер-
ше. Та на знайомство з ним
часу не було. З виступно-
ю кимись дівочим хором, музич-
ною групою, привезеного
титулярного радника, пенсіонера

логічному інтернату, будинку дошкільнят.

А вже наступного дня наших гостей чекала дорога додому. Поверталися вони з твердою переконаністю, що друзів побільшало.



Валерій ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».

На знімку: друзі з Нордена в будинку дошкільнят.
Фото Валентина ХОМЛАКА.

Поза роботою

**ШАХТАРСЬКА
БОГОМАТІР
ТА ЇЇ АВТОР**

За шахтарями тримається
репутация стійких атлетів, що
не вірять ні в Бога, ні в Чор-
та. Пояснювалося це їхньою
високою професійною свідомі-
стю, і, звичайно, то була не-
правда. Зізнаю, що не всі шах-
тарі, майже щодня жи-
вучи в підзем'ї, пліч з смертю,
вірять у землі й підземні
приміти («Шлюб на шахті
гуляє»), які передаються з
покоління у покоління. Зу-
стрічав серед гірців віруючих,
недекого таким було, при-
кладу, один хлопець з міста
Львів, який працював на «Азбуку»,
не витримавши повчань, ки-
нув усе та й подався до ду-
ховної семінарії. Тепер — не
так, але щоб шахтар ікон
малював...

Знайомтесь — Олександр Шапурів. Працює гірничим майстром у шахтобудівельному управлінні № 2 з перших днів будівництва шахти «Людів» № 3, що в Бугуларі. Два роки тому Олександр уперше побачив у знайомого портрети, зроблені за методом Ілюстрації. Вирішив сам спробувати, адже близько 20 років займався живописом. На сьогодні «шахтар-богомаз» виготовив 8 іконостасів. Чому саме ікони? «Люди повертаються до віри», — пояснює він. Олександр вважає, що саме внутрішнє задоволення, добрі справи, душею чистішає. Працює він з допомогою дружини й сина. Можливо, невдовзі у Бугуларі відкриється персональна виставка.

Юрія ДОЦЕНКО.
Лонейськ.

ПАРАД ЛІЦЕЇВ

ХАРКІВ. Наше місто давно, посідає третє місце в Союзі за кількістю вузів, а не давно вийшло на перше місце по університетах: до державного додались фармакологічний та аграрний. А парад літєв почався у Київському районі міста. Це не сподобалось відділам народної освіти: а ми? Районна Рада народних депутатів вже благословляла гуманітарний, мистецький та аерокосмічний літєв. З останнім справн дієло забукували. 60, як висловивсь в обласно, форма повинна відповідати змісту.

До «місту», справді, це давало, але голова радився: О. Крип'як сказав безапелляційно: «Ліній буди, 3 є буди».

Директором аеросміснорліткою став Геральд Смирнов, людина неординарного мислення й народності. Ліній буде введено (ніби експеримент) з підпорядкуванням органів народства, як це не смішно, 1-го квітня.

Ного вала під опіку аерокомпанія «Вертикаль» і вже перерахував 30 тисяч карбованих, а шорочу ціл сума становитиме 100 тисяч. Придано їм, об'єднано, кабіни, і вилучено з комп'ютерів ліній. Ходять чутки, що Ліній хотіло побувати у Японії, Франції, Паладєній Корей. Смирнов підтвердив: «Цей ліній початок, без цього ліній — не ліній».

•
Иван ИВАНОВ

– Характерный

Данило, герой
Данієля Дефо

За два кілометри від Саян-тінки, серед поля — самотній будиночок. Поруч — сарайчик з'їд сапомою, колодязь із журавлем, навеличчій город, садок, ось куратно обгороджене... «Хазівство як хазівство, — скіне проїжджий. Аж ні! Мало хто на Чернігівщині та й у Корюківському районі знає, що тут мешкав знаменитість — вісімдесятичирний Робізон.

Втім, далеко горосі знаменитого ромеку Даниїла Дефодо Даниїлівновича Тищенко, котрий на безлюдному оцім-лягорю ярожно сорок один рік і не жалкув, що тут осидлявся.

[illegible]

— Піделив б струм, — кажу.
— Навіщо! Уже занека.
Живий ще Данило Іванович,
хоч і отримав був на фронті
тажко поранення лівої руки.
Але у якоминькі ніколи й ні-
кого не просить. Сам садить
город, доглядає за ним, зго-
товляє дрова. Влітку ходить
теж полювання до лісу —
відпочине, й кошчи грівів на-
бере. Хліб кукує в меганівні
у Сухувці, має велосипед. Щоб
завеселити жіночку, тримає двоох-
котив.

У Сухувці некуту: «Він те-
ж справжній Робізон: з тиж-
нів, як оселявся ні тому «ост-
рові», ні разу не голосував».

— у зестні члси, розподі-
дідати. Якій сумі? Кілька
дівчата, що вийшли на вибори
дільниці. Село проголосило, у
Робизові нема. З дільничним
мільціоном, з головою сім'ї
ради беремо скриньку і ідемо
до нього. Та ніхто і ніколи не
відкривав. Якби ми узяли
дільничний нерву, в він ка-
же: «То що я погавого роблю?
Хай виберуть тих дівчу-
татів, я ж не проти»

Недавно Робизин раятом
купила «разносторонний»
«Каміон». Кому це пербу-
вати влітку, хочеться зна-
ти, що в світі робиться. Про-
всюєсяний референдум і
тем чу.

— Знову не голосували?
— Так, не голосували. За Україну
і за зброю, на війну узяли.

Так і робив.

Віктор БОЖОК.
Чернівецька область.

Телеграфним рядном
з Рогне

ПІЛЬГН—ВОРОГАМ НАРОДУ

Жертвам ставіських рязарей в Дубно встановлено ряд яльг: колішні політазні та внаселенці за рішеннем міськ-анконкому мають яраво на безплатний кроїзд у міському транспорті, розаачергове отримання житла та ділянок для будівництва гаражів, дачних будинків. Пенсіонери в міру можливості забезпачуватимуться санаторно-курортними путівками.

НИ ВСТУПАТЕ ДО КОПЕЛЖУ

Березнівський лісотехнічний перетворено на коледж. Ті, хто закінчили його з оцінками «4» та «5», зможуть яродовжити навчання у вузах за скороченою програмою — одержать вищу освіту за 2 роки й 10 місяців.

НАЙДОРОЖЧІЙ ТОВАР — МОЗОК

Асоціація «Розномілекс» провела міжнародний семінар-практикум «Свіяраца з інофірмам в умовах ринкової економіки». Окрім господарів, у роботі взяли участь представники ділового світу Польщі, ФРН та Бельгії. Дійшли спільного висновку: найцінніший товар під шаблюкою.

ПРЕКРАСНА ГРАБІЖНИЦЯ

Поки польський турніст на місцевому «варшавському» ринку дивався на красуню, що не зовсім закриявшись, яримірила бюстгальтер, її компаньйонні вкрали в нього двоксетинний магнітофон.

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
власний кореспондент
«Голосу України»

ПЕРСИДСЬКА ЗАТОКА:

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВ'ЯЗАННЯ КРИЗИ

Нарешті прийшов час, коли можна із значною долею впевненості заявити: війна в Персидській затоці стала іншою історією. Війну політичні баталії, війна пісок і ракетних військ, під таїновими трамваями і кувертирами військовий наступ, і політику всього світу зайняти аналізом того, що тривалося, оцінками позицій і дій правлячих кіл різних держав.

Зрозуміло, нашого читача цікавлять, насамперед, реакції на політику СРСР, події і дії керівників нашої країни. Тут простежуються дві оціночні позиції.

Першу з них чітко аналізує американський аспірант — колишній міністр закордонних справ, а нині президент Радянської зовнішньополітичної асоціації В. Шеварднадзе. На його думку, криза в Персидській затоці стала серйозним іспитом для стратегії політики СРСР. Світ інтримає цей іспит на місткість відносин американо-радянських, поваги до прав народів, як останнім часом утвердилися на міжнародній арені. На думку екс-міністра, жалюгідно, що в жертові, що пролилися крові, але Москва не виступила з рішенням. (Якщо С. Хусейн вдалося спровокувати ізраїльтян на війні під кофортами між перетворенням війни в арабсько-ізраїльську війну, а згодом — набратися деструктивної характеру). Той факт, що подвійний розумовий процес уможовити, свідчить про наявність нового політичного порядку у світі. Дедаль серйозніше вивчення атресса не залишити безкарною. Це, — підкреслює В. Шеварднадзе, — найважливіший підсумок.

Внутрішній аспірант — експерт з радянсько-американських відносин, у керівних колах Радянського Союзу стала більше прискладати цей подвійний дипломатичний визнання Ізраїлю з боку нашої країни: адже лише той радянська дипломатія зможе (і це не довго звичайно близько-східної проблеми) мати можливість діяти у світі без вибіркового зацікавлення сторонніх.

Тимчасово зору — діалектично протилежна: криза в Персидській затоці роз-

віля мій про «гаданий» євний політичний порядок». Під час кризи СРСР і США ще раз продемонстрували відданість не геополітичним доктринам, а так званій «реальній політиці». США, передусім, зберегли й закріпили свої позиції в нафтозалежному районі затоки, Вашингтон використав підтримку своєї позиції Москвою для того, щоб добитися відносин цілей світо, але під «дипломатичним прикриттям» резолюції Ради Безпечки ООН.

Разом з тим, і критичні радянсько-американського альянсу щодо кризи в затоці (протекторатів) сили як за рубежом, так і в нашій країні), і помірковано мислять прагматично згодні в одному: «показовим» СРСР і США саме в «рамках своєї «реальної політики» — не зацікавлені в каталізах на Близькому Сході. Разом з тим, і критичні радянсько-американського альянсу на користь поміркованих раціоналізм (типу єгипетського та саудівського), але не хочуть прийому до війни в цьому регіоні фундаменталістів — релігійних фанатиків. Аж до останніх своїх заявками до боротьби проти «немирів» загрозують як американським «нафтовим» інтересам, так і небезпечно розповсюдження екстремізму на інші території. Складно, у чому подвійна розумність, те в ставленні до особи С. Хусейна: тоді як США прагнуть до його фізичного знищення, СРСР — зберегти нинішнього правителя Іраку (і не тому, що ми з ним так довго дружили, а тому, що С. Хусейн нині просто німий замітник).

Неоцінює розбіжності між політична діяльність СРСР напередодні й у ході війни. Тоді як один вважав, що дипломатична ініціатива своєчасним й достатньою (зокрема, багатонаціональні сили ве підхід на штурм Багдада), інший різко їх критикує. Впливова газета «Вашингтон пост» пише, що наша дипломатія була спрямована на те, щоб «представити Москву Садаму як можливого посередника. Горбачов, яко-

му надзвичайно потрібна будь-яка політична перемога, багато виграє би й у середині країни, як і за рубежом, коли б йому вдалося сприяти врегулюванню воєнного конфлікту до його переростання в зіткнення на суші».

Як відомо, війна все ж таки відбулася, причому на тлі відомих подій у Лівані та Латвії. А ці події, у свою чергу, викликали різку критику з боку США. Здавалося б, де Проблема, а де Персидська затока? Проте все у цьому взаємозв'язано. Симптоматично, що представники державного департаменту (виступаючи, зрозуміло, як приватна особа) сказав, що «у відносинах між США і Радянським Союзом настає важкий період — не через розбіжності у баченні конфлікту політичній, а через жорстку лінію Москви». Інакше кажучи, якщо наша країна сподівається на світовий порядок, то «новий мислення» і їх протегенція до миру, американо-радянських війни повинні бути професійною армією і зменшення витрат на розбудівлю армійський апарат.

До речі, про близько-східну політику. Якщо одні аналітики підкреслюють той факт, що занадше дії радянської дипломатії приєднали наші країни певні політичні дивіденди (у іспиті на своїй, протилежній, позиції). Коли коротко, то вона зводиться до таких тез: Радянський Союз неспроможний якісь чиним впливати на хід подій, оскільки не має ні політичної, ні воєнної ваги на Близькому Сході. Більше того, нинішній настрої у цьому регіоні — не на нашу користь: арабсько-ізраїльський, що, по-перше, традиційних друзів, а, по-друге, зростає еміграція євреїв з СРСР до Ізраїлю, який демократичну ситуацію в Палестині на користь «світового союзна». Провина за не покладесться... на перебудову.

Кілька слів щодо суто воєнних аспектів кризи в затоці. У широкій плані вона показала незалежну перевагу професійної армії перед армією набраною на загально-загальної військовій повинності. У більш конкретному аспекті, на жаль, що погодиться з тим спостерігачем, який вказує, що ізраїльська армія у своїх діях додержувалася радянської стратегії й тактики, командували неше офіцери, навчені в радянських університетах, техніка використовувалася радянського виробництва, радянський супутник, зрозуміло, радянські спеціалісти. Чим закінчилася війна, відомо. Але варто підкреслити, що в світі взаємозв'язано, тож зарубіжні аналітики переконані: відомий війни обов'язково відгукнувся на складенні Верховної Ради СРСР. Тобто, передбачається дії вимови ситуації: або інші «рідні» військово-промислові комплекси, посилаючись на урон війни, зматимуть для себе нових житинців, або вони опоніти (випадаючи на ті ж уроні) прагнутимуть протидіяти — створення професійної армії і зменшення витрат на розбудівлю армійський апарат.

Позиції зарубіжних спеціалістів, як бачимо, дуже різні і істотна — десь посередній. Але є політичний момент, в якому всі аналітики сходяться. Матерія на увазі той факт, що за умов, коли владу зосереджено в руках однієї людини (в даному випадку — С. Хусейна), нормальний дипломатичний взаємодія бути не може: адже виключено прощас обговорення, консультації, прийняття рішень. Разом з тим, тоталітарний характер правління, який передбачає («за ідеєю»), що в гонимі незобов'язані військовий спротивний збройні зброї й сприяють усі сили нації, так само виявив свою повну ідеологію й політичну неспроможність. Це — теж урон, який варто мати на увазі тим, хто мріє про практично неможливу «спільну» владу.

Володимир САВНОВ,
наглядач історичних наук.

Нотатки оглядача

Наш прес-клуб

ДУЕЛЬ:
ГОРБАЧОВ —
ЕЛЬЦИНПОГЛЯД ГАЗЕТИ
«АСАХІН ЯПОНІЯ»

Зеленої держави, і вступляє в створення гонимої федерації, подібної до Барельської економічного співтовариства. Горбачов розцінює як боротьбу за владу, і його протестів до опонента посилюється. З іншого боку, Ельцин підходить до питання про перехід до ринкової економіки, продовжує наполягати на програмі «500 днів», що має як викрадення капіталістичне збагачення. В цьому також проявляється відмінність його

курсу від курсу Горбачова, який, виступаючи за ринкову економіку, в той же час знає, що й знову повернеться до принципів соціалізму. А тепер Ельцин виступає із закликом створення нової політичної партії, єсво показавши повну незрелість до номінації. З точки зору співвідношення сил, Президент Горбачов поки що має абсолютну перевагу. Справа в тому, що він тримає в руках роздаючі по всім країнам партійні організації, ермію, а також КДБ. Сил Ельцина насправді полегшає в його популярності серед населення. Проте широка популярність не може безпосередньо стати політичною силою. Основні фактори промисловості перебувають у руках союзного уряду, і економічні переворотення не протрують так, як хотілося б керівництву республіки. У Верховній Раді РРФСР компартія знову набравши сил, і керівна роль Ельцина зникнує.

Посмініться

ДО РЕЧІ, ПРО ЕКОЛОГІЮ



Малюнок з журналу «Пішкун» (Польща), «Паліате» (Куба).

ПІШИТЬ —
ПРОПАЛО

Якщо до 12 квітня не астигнеться перададплати «Глобус Українці! Бо той називається при всьому бажанні не знамоchte читати нашу газету з 1 травня. Отже, поспішайте! Передадплати на «Глобус Українці» поки що триває. Наш індекс — 60955. Ціна на рік — 19 руб. 80 коп., на 6 місяців — 9 руб. 90 коп. Хіба це не хороший гроші!

ПОГОДА

27 — 28 березня на Україні — без істотних опадів. Вітер північний, 5—10 метрів за секунду. Температура вдень 2—8 градусів тепла, вночі 0—6 морозу. На крайньому півдні республіки та в Закарпатті адень 7 — 13 градусів тепла, вночі 0—5 градусів тепла.

По Києву та області сьогодні адень — без істотних опадів. Вітер північний, 5—10 метрів за секунду. Температура 3—8 градусів тепла.

НАД НОВИМ
ПРАЦЮВАТИ:

Заступник головного редактора — Олександр Білик.
Чергові редактори: Людмила Козенко, Володимир Рубан.
Автори статей: Анатолій Мірошніченко, Євген Українець.

Випускники: Оксана Володимирівна.

Оформлення: Володимир Кисельов.

Коректори: Тетяна Бештаніна, Наталія Власик, Людмила Морозова, Людмила Небова, Антоніна Сидоренко, Любов Степаненко, Людмила Терещук.

Воробітні: Тетяна Балуко, Алла Буднікова, Микола Саводник, Ольга Буренко, Анастасія Артемівна, Сергія Саванюк.

Ліногравісти: Віктор Процун, Раїса Гринюк.

Орден Леніна «Комітет друку авантюристів «Радянська Україна». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 60955. Тираж 166,300.

Передплата ціна на рік 19 руб. 80 коп.

Зам. 03150591.